

de 20'000 Kr. i Kreditforeningsobligationer — har anbragt sine Penge absolut sikkert i det bedste Pant, som overhovedet kan gives. Første Prioritet i Ejendomme, Kreditforeningsobligationer, er vel nok det, man anser for det absolut sikreste at anbringe Penge i. Men den anden, som anbragte sine Penge paa den Maade, at han købte en Ejendom, hvordan stiller Sagen sig for ham? Faar han en første Prioritet i Ejendommen? Nej, forud for hans 20'000 Kr. staar der nok baade en første, anden, tredje og maaske ogsaa en fjerde Prioritet, saa hans 20'000 Kr. staar paa en langt mere udsat Plads end de 20'000 Kr., den anden anbragte i Kreditforeningsobligationer. Det er med andre Ord for ham forbundet med en Risiko at anbringe sine Penge, om jeg saa maa sige, saa langt ude, og jeg synes derfor ogsaa, at han maa have en vis Ret til at kunne beregne sig en rimelig Præmie for denne Risiko. Saa maa man heller ikke se ganske bort fra, at den, der køber en Ejendom, maa ogsaa administrere denne Ejendom og derfor ogsaa bør have Ret til at beregne sig et rimeligt Vederlag for denne Administration. Dette er Forhold, som jeg tror, det er ganske nødvendigt at tage Hensyn til, naar man vil parallelisere de to Eksempler, som den højtærede Minister fremdrog.

Jeg skal ikke gøre mange flere Bemærkninger om Enkelthederne i Lovforslaget, da vi jo agter at faa Forslaget behandlet i et Udvalg, og vi der vel nok med mere Udbytte kan drøfte disse Enkeltheder. Jeg vil dog gøre en ganske enkelt Bemærkning vedrørende § 17. Hvis den højtærede Minister lægger større Vægt paa § 17, skal jeg ikke modsætte mig, at denne Paragraf bliver staaende; men jeg maa dog for mit Vedkommende udtale, at den formentlig er overflødig, og jeg mener at have Ret til at udtale mig saaledes, navnlig naar henses til, hvad der blev foreslaaet fra Boligudvalgets Side. Boligudvalget foreslaar to Ændringer, nemlig at møblerede Værelser tages med, og at ledige, ikke beboede Lejligheder skal udlejes, men Boligudvalget udtaler derefter: „Det kan vel ikke antages, at Antallet af ikke-udlejede Lejligheder er stort, men nogen Betydning har det dog, og de Tilfælde, der bliver bekendt, vækker overalt Harm“. Boligudvalget maa altsaa ikke mene, at der er ret mange Lejligheder, der under de nuværende Forhold ikke er udlejede. Udvalget maa ikke en Gang mene, at der er saa mange, at det har

været nødvendigt eller ønskeligt for det at foretage en Undersøgelse af, hvor mange der i Virkeligheden er. Det var ud fra disse Betragtninger, jeg ræsonnerede, idet jeg mener, at hvis der kun var Tale om ganske enkelte og ganske faa Lejligheder i det hele taget, saa var en Bestemmelse derom ret overflødig; men hvis Ministeren sætter Pris paa at faa den med, saa er det ikke noget, som jeg vil modsætte mig, da det ikke betyder saa overordentlig meget.

Endnu har jeg blot en enkelt Bemærkning at gøre til det konservative Folkepartis Ordfører. Han sluttede sig i det store og hele til de Betragtninger, jeg havde fremsat med Hensyn til Enkeltheder i Lovforslaget og til mine Betragtninger i al Almindelighed, men saa sluttede det ærede Medlem med følgende Elskværdighed overfor det Parti, jeg har den Ære at være Ordfører for i dette Spørgsmaal: „Blot nu Venstre ikke stemmer imod os ligesom ved Adressedebatten, hvor man ogsaa var enig med os, men stemte mod os“. Saaledes noterede jeg det ned, jeg har ikke haft Lejlighed til at se i Fortrykket, hvad det ærede Medlem udtalte, men jeg tror nok, jeg rammer Meningen af det.

Jeg forstaaer ærligt talt ikke det ærede Medlems Hensigt med denne Udtalelse. Det ærede Medlem maa jo vide, at under Adressedebatten var der langt fra Enighed mellem det ærede Medlems Parti og det Parti, jeg tilhører. Vi for vort Vedkommende ønskede et Samlingsministerium, medens Formanden for det konservative Folkeparti udtalte, at Talen om et Samlingsministerium var en akademisk Diskussion. Forholdet var i Virkeligheden dette, at hvis det konservative Folkeparti havde fremsat sit Krav derom paa samme Maade som vi, havde Samlingsministeriet været en nærliggende Mulighed. Men her var netop en betydelig Forskel i Opfattelsen, som gav den højtærede Statsminister, som desværre, paa Grund af Sygdom, ikke er til Stede, Ret i hans Betragtning overfor Oppositionens to Partier, at de ikke stod som en Opposition, der kunde optræde samlet i et saa vigtigt Spørgsmaal. Jeg forstaaer derfor ikke det ærede Medlems Hensigt med denne Bemærkning, da Forholdet var det, at der slet ikke var Enighed mellem det ærede Medlems Parti og vort Parti, hvilket jo fandt Udtryk gennem det konservative Folkepartis Formands Udtalelser og det ærede Medlems egne Udtalelser. Jeg forstaaer ikke Hensigten med denne Elskværdighed overfor